REGISTRUL LOCAL AL SPATIILOR VERZI DIN INTRAVILANUL LOCALITATII URICANI

Se spune ca cine ajunge odata la Uricani sigur se va intoarce !

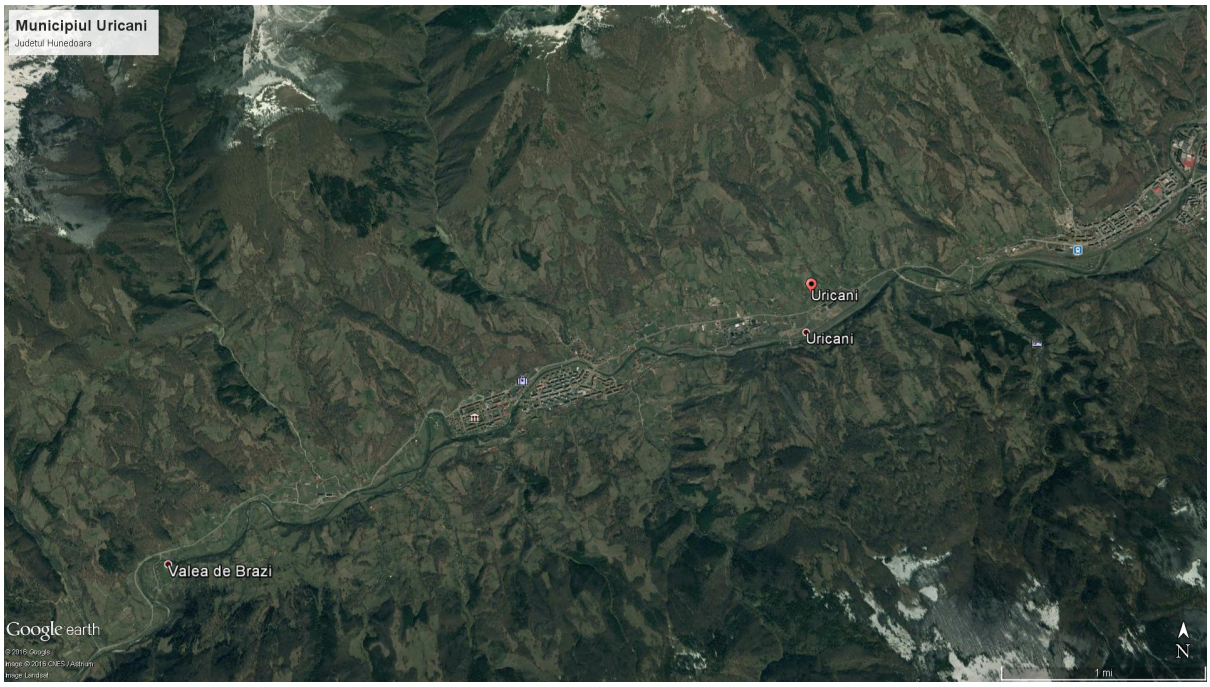

Istoric:

Orasul Uricani ocupa un loc important in peisajul Vaii Jiului, fiind situat in partea de vest a depresiunii, la o altitudine de 715m.Orasul are o populatie de aproximativ 11843 lucuitori.

Teritoriul administrativ al orasului, face parte din salba de localitati urbane a Vaill Jiului, aflandu-se in partea sud-vestica a judetului Hunedoara, invecinandu-se, la est, cu orasulu Lupeni, la vest, cu statiunea Baile Herculane, la sud, cu judetul Gorj, iar la nord, cu comunele Baru si Pui.Cadrul natural, de un pitoresc aparte, de care dispune orasul Uricani, faciliteaza turistilor posibilitati de odihna, sport si distractie atat vara cat si iarna.

Prima atestare documentara a localitatii, apare in 1818, sub denumirea de Hobiceni-Uricani, nume purtat pana la Unirea din 1918. Localitatea isi trage numele de la satele Hobita si Uric, din Tara Hategului, Hobita fiind atestata documentar in anum 1411, iar Uricul, in anul 1473. Dupa unirea Ardealului cu Patria mama, localitatea se va numi Uricani, in componenta acesteia intrand si localitatile Valea de Brazi si Campul lui Neag.

Prima atestare documentara a localitatii, apare in 1818, sub denumirea de Hobiceni-Uricani, nume purtat pana la Unirea din 1918. Localitatea isi trage numele de la satele Hobita si Uric, din Tara Hategului, Hobita fiind atestata documentar in anum 1411, iar Uricul, in anul 1473.
Despre localitatea Campul lui Neag, care a fost si comuna si care este locuita inaintea Uricaniului, o legenda spune ca ar fi fost fondata de un haiduc,ascuns pe aceste meleaguri, care se numea Neagu. Haiducul Neagu, a marcat vatra viitorului sat cu o piatra care avea incrustata in ea doua filoane de cuart, dispuse in forma de cruce.

In anul 1788, Uricaniul are mult de suferit de pe urma invaziei turcilor adalai (de la Ada Kale). Acestia surprind populatia in biserica, iau robi 16 persoane iar parintelui paroh, ii taie capul pe pragul bisericii dupa care dau foc lacasului de cult.Unirea de la 1859 a Principatelor Romane (Muntenia si Moldova) a produs mare bucurie si la Uricani, unde oamenii au jucat Hora unirii. Participantii au fost legati in lanturi si purtati de catre jandarmi pe la Hateg si Deva. In cele din urma au fost eliberati intrucat nu exista o lege care sa interzica asemenea manifestari. In Primul Razboi Mondial, Uricaniul a fost teatrul unor lupte crancene. In toamna anului 1916, localitatea a fost de trei ori pierduta si recucerita de catre armata romana. In tot acest timp, populatia a fost evacuata in Tara Hategului.

Aceasta documentare a Vaii Jiului, dateaza din 18 aprilie 1461, cand, intr-un ucaz a lui Lepes Lorant, Voievod al Ardealului, se mentioneaza ca Murzina (Marginea), cneaz din Densus (Tara Hategului), vinde posesiunile sale, intre care si Sylotena, situata in Valea Jiului. Sylotena sau „Valea Vacii" este un teritoriu de 10 km, situat intre paraul Valea Vacii la est si paraul Sterminos la vest, apa Jiului, la sud si muntele Dealu Mare, la nord. Acest teritoriu este situat, in proportie de 90%, pe raza orasului Uricani,in lunca Mailatului.

Sfarsitul celui de al doilea razboi mondial si intrarea sub regimul comunist controlat de Moscova, va duce la amplificarea procesului de exploatare a carbunelui. Consecinta va fi cresterea treptata a populatiei si dezvoltarea localitatii prin construirea de locuinte pentru muncitori.

In anul 1947, se deschide prima galerie de coasta, in Balomir, si incepe exploatarea industriala a huilei coxificabile.

Prin deschiderea exploatarii minere, localitatea uricani cunoaste o profunda schimbare, aici venind sa lucreze alaturi de localnici, oameni din toate colturile tarii, constituind o populatie

eterogena. Din anul 1965, Uricaniul devine oras, cu o populatie de peste 4000 de locuitori.Intre 1968 si 1970, prin stradania preotului Boceat Lucian, se construieste o noua biserica ortodoxa, pe locul celei vechi, cu dimensiuni mai mari, in care satenii si orasenii sa se poata ruga impreuna. Hramul bisericii este „Inaltarea Domnului", prilej cu care, la Monumentul Eroilor, din incinta bisericii, se fac inaltatoare rugaciuni intru ploslavirea eroilor cazuti in cele doua razboaie mondiale. De asemenea, in incinta bisricii, exista un monument inchinat eroilor carbunelui, unde sunt mentionati toti cei care de-a lungul timpului si-au jertfit vietile pentru a da Tarii cat mai mult carbune.

Datele statistice obtinute cu ocazia recesamantului din 1992, din totalul unei populatii de 11.845 de locuitori, incluzandu-i si pe cei din Valea de Brazi si Campul lui Neag, s-au declarat 10.518-ortodocsi; 663-romano-catolici; 284-reformati;349-penticostali;

In prezent, orasul incepe sa primeasca o noua fata, una moderna, axata in special spre turism. Pensiunile incep sa-si faca prezenta, iar odata cu acestea si turisti, atrasi de frumusetile locului.

Situaţia administrativ teritorială :

In orasul Uricani se ajunge pe DN66A, varianta vestică a DN66, acesta leagă orașul de Lupeni, Vulcan, Petroșani și, pe când va fi definitivat, de Băile Herculane. Orașul se află la 29 km de Petroșani și la 125 km de localitatea Deva, reședința județului Hunedoara. Este cel mai vestic oraș din Valea Jiului, fiind situat la poalele munților Retezat și Vâlcan. Este străjuit la nord de Vârfu Mare (1.509 metri) poreclit și "Cele Trei Stânci", iar la sud de vârful Coarnele care se ridică la peste 1.780 de metri. Pe unul din afluenții de dreapta ai Jiului de Vest se află Barajul de la Valea de Pești, care alimentează cu apă majoritatea orașelor din zonă. Cu o arie de peste 25.000 de hectare, Uricaniul are cea mai mare zona administrativă din Depresiunea Petroșani.

Coordonate geografice: meridianul 23 și 25' longitudine estică și paralela 45 și 45' latitudine nordică.

Evoluția demografică :

Conform recensământului efectuat în 2011, populația orașului Uricani se ridică la 8.972 de locuitori, în scădere față de recensământul anterior din 2002, când se înregistraseră 10.227 de locuitori. Majoritatea locuitorilor sunt români(90,25%). Principalele minorități sunt cele de maghiari (2,8%) și romi (1,93%). Pentru 4,88% din populație, apartenența etnică nu este cunoscută.

Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși(82,07%), dar există și minorități de penticostali (4,71%), romano-catolici(3,27%), reformați (1,5%) și martori ai lui Iehova (1,03%). Pentru 5,37% din populație nu este cunoscută apartenența confesională.

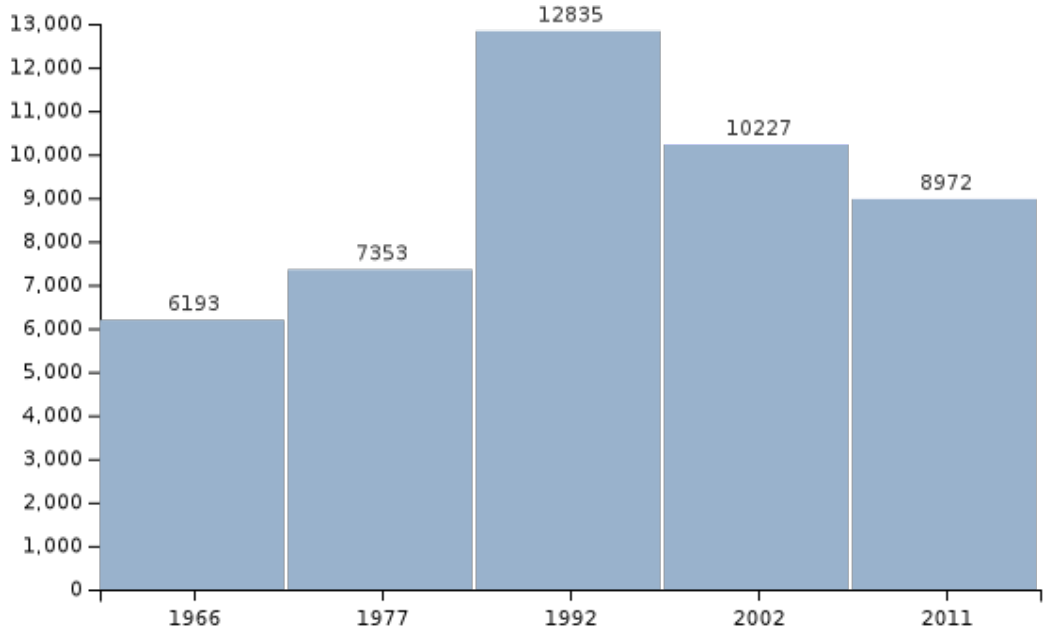

Clima :

-continental moderata
-temperaturi medii multianuale de tipul climatului montan, fara geruri mari iarna si calduri caniculare vara;
- temperaturile medii anuale variază în jurul a 7ºC;
- temperaturi medii cele mai scazute se înregistrează în luna ianuarie (-15ºC), iar cele mai ridicate în luna iulie (20ºC);
- precipitaţii abundente, cu o medie anuală între 900mm – 1000mm;

Vegetaţia şi fauna:

- flora ocrotită din zona Uricani este reprezentată de 1050 de specii de plante, speciile lemnoase fiind incluse în arealele protejate sau declarate monumente ale naturii: (bradul,molidul,pinul,lariţa, paltinul de munte, frasinul, carpenul, mesteacănul, fagul);
- fauna ocrotită este reprezentată prin 19 specii (ursul, lupul, vulpea, mistreţul, capra neagră, pisica sălbatică, cerbul, căpriorul, veveriţa, iepurele comun, jderul de copac, vidra, viezurele, nevăstuica, hermina, şoarecele gulerat); mândria Retezatului o constituie populaţia de capre negre;
- alte animale / păsări rare şi protejate de lege sunt râsul, acvila de munte (cea mai puternică pasăre răpitoare din ţară), cocoşul de munte.

Atractii turistice :

-Orașul Uricani constituie una din intrările în Parcul Național Retezat, accesul din partea de sud-est a masivului făcându-se prin zonele râul Lazăr - Râul Valea Măriii și Piule - Buta.

-Poartă a Retezatului, zona Cheile Buții este situată pe flancul sudic al munților Retezat, fiind săpată în formațiuni calcaroase încă din perioada jurasicului și oferă o rețea vastă de peșteri, izvoare, cascade și baraje naturale.

-Valea de Pești este principalul pârâu care alimentează lacul de acumulare cu același nume. Cu o suprafață de 10 hectare, lacul are o lungime considerabilă și o frumusețe naturală ieșită din comun. Tot pe albia pârâului Valea de Pești, în amonte, se află situate Peștera de Gheață și zona Arcanu.

-Peșterile și avenele se găsesc în număr mare, multe dintre ele încă nefiind în totalitate explorate.

-Pe raza administrativă a orașului există numeroase zone de escaladă și alpinism, cum ar fi Plaiu Balomirului sau Scorota.

Introducere proiect:

Având în vedere, actele normative apărute respectiv Legea nr.24/2007, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind reglementarea şi administrarea spaţiilor verzi din zonele urbane și Normele tehnice pentru elaborarea Registrului local al spaţiilor verzi, este necesară elaborarea unui set de date geografice în scopul îmbunătăţirii managementului arborilor, terenurilor-spatii verzi, axat în principal pe cunoașterea caracteristicilor şi a stării de viabilitate actuale a arborilor existenți precum și identificarea terenurilor-spații verzi și a celor degradate din intravilanul orașului Uricani.

Orașe din întrega lume sunt în curs de dezvoltare, context în care o adaptare a strategiei de dezvoltare la nevoile unei societăți în continuă schimbare este pe deplin justificată. Mediul înconjurător reprezintă un sistem sau un ansamblu de condiţii şi elemente naturale (aer, apă, sol şi subsol, biodiversitate) şi antropice, care interacţionează şi influenţează condiţiile de viaţă dar şi posibilitatea dezvoltării viitoare a societății.

Starea mediului înconjurător afectează în mod direct viaţa şi sănătatea oamenilor, condiţii în care, preocuparea primordială ar trebui să fie menţinerea unui mediu sănătos, curat şi sigur. Pentru a păstra un echilibru între mediul natural, resursele acestuia şi om, este necesară o planificare strategică a dezvoltării, astfel încât să existe în permanenţă un raport stabil între modul de gestiune a resurselor naturale şi populaţia umană. În mediul dinamic şi competitiv specific începutului secolului al XXI-lea, strategiile de mediu trebuie, în consecinţă, să se alinieze strategiilor de dezvoltare şi să le sprijine, pentru a putea aplica cel mai eficient resursele şi a completa lacunele existente, în scopul îmbunătăţirii calităţii mediului de viaţă, a mediului socio-economic, pentru sprijinirea mediului de afaceri şi implicit creşterea competitivităţii locale. În contextul în care societatea umană reprezintă componenta centrală a mediului înconjurător, accesul la resurse oferite de componentele de mediu, bogate cantitativ şi cu o calitate corespunzătoare, este mai mult decât o necesitate a vremurilor în care trăim.

Tehnologia tot mai avansata, industria si-au pus amprenta in mod negativ asupra naturii cu efecte nefaste pentru om.

Calitatea aerului din marile centre urbane influenteaza direct starea de sanatate a populației. Poluarea, cu toate aspectele ei, este unul din factorii asupra carora se poate interveni cu mijloace simple și la îndemâna tuturor. Lupta pentru reducerea poluarii este continua. Mărirea suprafețelor de spatii verzi amenajate, perdelele de verdeață sunt locuri ideale de recreere, relaxare si petrecere a timpului liber.

Prin intensa dezvoltare economică şi socială pe care au cunoscut-o în ultimele decenii, multe localităţi urbane în care locuim sau prin care, pur şi simplu, am tranzitat, au suferit transformări în ceea ce priveşte modul de utilizare al terenurilor, îndeosebi în detrimentul spaţiilor verzi intravilane.

Protecţia şi gestionarea durabilă a spaţiilor verzi din localităţile urbane ale României sunt obiective de interes public prevăzute în Strategia Naţională pentru Dezvoltare Durabilă.

În România, spaţiile verzi din cadrul zonelor urbane sunt din ce în ce mai ameninţate, datorită distrugerii acestora şi a impactului negativ al unor activităţi economice şi sociale.

Începând cu anul 2007, există un act normativ specific acestui domeniu şi anume Legea nr. 24 din 15 ianuarie 2007, legea reglementării şi administrării spaţiilor verzi din zonele urbane. Aceasta reglementează administrarea spaţiilor verzi, obiectiv de interes public, în vederea asigurării calităţii factorilor de mediu şi stării de sănătate a populaţiei.

În temeiul Legii 24/2007, evidenţa spaţiilor verzi are drept scop organizarea folosirii raţionale a acestora, a regenerării şi protecţiei lor eficiente, cu exercitarea controlului sistematic al schimbărilor calitative şi cantitative, asigurarea întreprinderilor, instituţiilor, organizaţiilor şi cetăţenilor cu informaţii despre spaţiile verzi.

Legea nr. 24/2007 privind reglementarea şi administrarea spaţiilor verzi din intravilanul localităţilor a fost modificată prin Legea nr. 47/2012**,** publicată în Monitorul Oficial 185 din 22 martie 2012**.**

Registrul local al spaţiilor verzi este o documentaţie complexă care se întocmeşte pentru evidenţa spaţiilor verzi din întregul teritoriu intravilan al localităţilor urbane care se constituie ca un sistem informaţional de tip GIS si cuprinde: inventarierea, evidenţierea tipului de proprietate şi a modului de administrare şi descrierea caracteristicilor cantitative şi calitative ale vegetaţiei.

În conformitate cu prevederile alin. (1) al articolului 18 din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea şi administrarea spaţiilor verzi din zonele urbane, autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia să ţină evidenţa spaţiilor verzi de pe teritoriul unităţilor lor administrative şi în acest scop înfiinţează Registrele locale ale spaţiilor verzi.

Prezenta lege uluieşte prin anumite măsuri cum ar fi:

- suprafaţa minimă a unui parc este considerată a fi de 1 ha, iar scuarul va avea o suprafaţă mai mică de 1 ha;
- obligaţiile persoanelor fizice şi juridice pentru protecţia şi conservarea spaţiilor verzi;
- obligaţia organizării şi conducerii registrelor spaţiilor verzi revine autorităţilor administraţiei publice locale, registrul naţional al spaţiilor verzi fiind un sistem informaţional care cuprinde datele tehnice ale spaţiilor verzi conform indicilor de calitate şi cantitate;
- schimbarea destinaţiei terenurilor înregistrate în Registrul naţional al spaţiilor verzi ca spaţiu verde public se poate face conform legii.

Activităţile care se vor întreprinde de către autorităţile administraţiei publice locale în vederea constituirii Registrului local al spaţiilor verzi sunt următoarele :

a) inventarierea şi transpunerea pe planuri în format GIS a terenurilor definite ca spaţii verzi;

b) constituirea unui sistem informaţional specific, cuprinzând date si informaţii specifice privind speciile de arbori şi vegetaţia existentă, cu determinarea indicilor

calitativi şi cantitativi;

Actualizarea registrului local al spaţiilor verzi se va face la 2 ani, sau ori de câte ori este nevoie, după caz. În funcţie de modificările survenite, după caz, se revizuiesc planurile topo-cadastrale si evidenţele registrului, sau se înregistrează în evidenţele registrului numai schimbările produse, după caz.

SPAŢII VERZI :

Spaţiile verzi sunt un element esenţial al habitatului uman. Gama spaţiilor verzi este foarte largă, luându-se în evidenţă două mari categorii: spaţiile verzi extravilane şi intravilane (sau spaţiile verzi urbane).

Termenul de spaţiu verde este înscris în cadrul Legii nr. 24 din 15 ianuarie 2007 (legea privind reglementarea şi administrarea spaţiilor verzi urbane) ca zona verde în cadrul oraşelor şi municipiilor, definită ca o reţea mozaicata sau un sistem de ecosisteme seminaturale, al carei specific este determinat de vegetaţie (lemnoasă, arborescentă, arbustiva, floricolă şi erbacee).

O altă definiţie prezintă spaţiul verde ca o zonă verde ce constă din teritorii ce au o valoare semnificativă de patrimoniu natural şi care necesită protecţie şi/sau ecosisteme de o biodiversitate unică, ameninţate de poluare, ca şi coridoare ce leagă „insule" protejate izolate.

Dacă în trecut spaţii verzi erau numai în curţile diferitelor locuinţe mai răsărite, odată cu creşterea densităţii populaţiei umane şi realizarea locuinţelor supraetajate, s-a impus necesitatea păstrării şi realizării conştiente a unor suprafeţe verzi tot mai mari în oraşe (Godeanu, Paraschiv, 2005). În prezent urbaniştii apreciază că un oraş, cu cât este mai mare, cu atât are nevoie de spaţii verzi mai mari per locuitor, acestea având influenţă asupra zonei învecinate pe distanţe diferite în funcţie de tipul şi mărimea spaţiului verde

În categoria spaţiilor verzi urbane intră parcurile, scuarurile, amenajările din faţa unor edificii mai importante, zonele verzi de-a lungul cursurilor de apă, cimitirele, rondurile de la întretăierea unor drumuri mai importante, aliniamentele stradale şi chiar unele zone de parcare.

Spatiile verzi se compun din urmatoarele tipuri de terenuri din intravilanul localitatilor:

a) spatii verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, gradini, scuaruri, fasii plantate;

b) spatii verzi publice de folosinta specializata:

1. gradini botanice si zoologice, muzee in aer liber, parcuri expozitionale, zone ambientale si de agrement pentru animalele dresate in spectacolele de circ;

2. cele aferente dotarilor publice: creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție sociala, instituții, edificii de cult, cimitire;

3. baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanta;

c) spatii verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri si baze sportive;

d) spatii verzi pentru protectia lacurilor si cursurilor de apa;

e) culoare de protectie fata de infrastructura tehnica;
f) paduri de agrement.

In sensul Legi, termenii si expresiile au urmatoarele semnificatii:

a) parc — spatiu verde, cu suprafata de minimum un hectar, format dintr-un cadru vegetal specific si din zone construite, cuprinzand dotari si echipari destinate activitatilor culturaleducative, sportive sau recreative pentru populatie;
b) scuar — spatiu verde, cu suprafata mai mica de un hectar, amplasat in cadrul ansamblurilor de locuit, in jurul unor dotari publice, in incintele unitatilor economice, social-culturale, de invatamant, amenajarilor sportive, de agrement pentru copii si tineret sau in alte locatii;
c) gradina — teren cultivat cu flori, copaci si arbusti ornamentali care este folosit pentru agrement si recreere, fiind deschis publicului;
d) fasie plantata — plantatie cu rol estetic si de ameliorare a climatului si calitatii aerului, realizata in lungul cailor de circulatie sau al cursurilor de apa;
e) gradina botanica — gradina in care sunt prezentate colectii de plante vii cultivate in conditii naturale ori de sera, in vederea studierii acestora sau doar pentru curiozitatile pe care le prezinta;
f) gradina zoologica — orice colectie de animale vii, mentinute intr-un amplasament administrat si deschis publicului, in scopul promovarii conservarii biodiversitatii si pentru a furniza mijloace de educatie, informare si petrecere a timpului liber, in relatie cu prezentarea si conservarea vietii salbatice;
g) muzeu in aer liber — institutie care dispune de un spatiu verde neacoperit, special amenajat, in vederea expunerii si studierii unor obiecte de arta, relicve, documente istorice si stiintifice si a educarii publicului;
h) baza sau parc sportiv pentru practicarea sportului de performanta — complex format dintr-un cadru vegetal si din zone construite, special amenajate si dotate pentru practicarea diferitelor sporturi (complex de instalatii sportive);
i) parc expozitional — spatiu verde special amenajat destinat informarii publicului si promovarii unor evenimente;
j) spatii verzi aferente locuintelor de tip condominiu — spatii verzi formate dintr-un cadru vegetal, amplasate adiacent blocurilor de locuinte de tip condominiu, cu rol estetic si de protectie, de ameliorare a climatului si a calitatii aerului;
k) padure de agrement — padure sau zona impadurita in care se realizeaza diferite lucrari în vederea crearii unui cadru adecvat petrecerii timpului liber;
l) spatii verzi pentru protectia cursurilor de apa si lacurilor — plantatii realizate in lungul cursurilor de apa sau imprejurul lacurilor, al caror rol principal este de protectie a acestora;
m) culoare de protectie fata de infrastructura tehnica — plantatii realizate in lungul cailor de circulatie sau in jurul unor instalatii cu potential ridicat de poluare, in vederea ameliorarii calitatii mediului si protejarii infrastructurii aferente.

Prin administrarea spatiilor verzi se asigura indeplinirea urmatoarelor obiective:

a) protectia si conservarea spatiilor verzi pentru mentinerea biodiversitatii lor;
b) mentinerea si dezvoltarea functiilor de protectie a spatiilor verzi privind apele, solul, schimbarile climatice, mentinerea peisajelor in scopul ocrotirii sanatatii populatiei, protectiei mediului si asigurarii calitatii vietii;
c) regenerarea, extinderea, ameliorarea compozitiei si a calitatii spatiilor verzi;
d) elaborarea si aplicarea unui complex de masuri privind aducerea si mentinerea spatiilor verzi in starea corespunzatoare functiilor lor;
e) identificarea zonelor deficitare si realizarea de lucrari pentru extinderea suprafetelor acoperite cu vegetatie;
f) extinderea suprafetelor ocupate de spatii verzi, prin includerea in categoria spatiilor verzi publice a terenurilor cu potential ecologic sau sociocultural.

În cadrul funcţionalităţii ecologice, principalele funcţii ale spaţiilor verzi sunt: funcţia hidrologică, antierozională, climatico-sanitară, recreativă, estetică, ştiinţifică şi educativă.

Funcţia hidrologică se caracterizează prin efectele spaţiilor verzi asupra reţinerii precipitaţiilor atmosferice, echilibrarea alimentării susţinute a pânzei de apă freatică, reducerea şi purificarea scurgerilor de apă, prevenirea torenţilor.

Funcţia antierozională include însuşirile spaţiilor verzi de a împiedica eroziunea solului şi degradarea rocilor, de a reţine materialele aluvionare şi a consolida malurile cursurilor de apă etc.

Funcţia climatică rezidă în însuşirile spaţiilor verzi de a modera extremele climatice prin micşorarea vitezei vântului, sporirea umidităţii atmosferice, reducerea intensităţii radiaţiei solare etc.

Climatul urban se distinge în toate sezoanele prin anomalii de temperatură, umiditate şi lumină.

Precipitaţiile din oraş sunt colectate şi evacuate prin canalizare, ceea ce conduce la aspectul secetos, deşertic al climatului urban. Aerul devine uscat, umiditatea relativă scăzân deseori sub 5%, ceea ce defavorizează atât oamenii cât şi plantele.

Temperatura mai ridicată din oraş, în comparaţie cu împrejurimile, este sesizabilă încă din primăvară. Astfel în zona centrală, liliacul, castanii, teii înfloresc cu circa 6-8 zile mai devreme decât la periferie.

Clădirile înalte, blocurile (construite îndeosebi în perioada 1970-1990) sunt adevărate oglinzi ce reflectă înspre sol o parte din razele solare şi transformă străzile, vara, în cuptoar fierbinţi. Temperatura medie anuală este mai ridicată cu 0,5-2° C în zona centrală faţă de periferi.

În perioada unui timp frumos, calm, diferenţa de temperatură între centrul oraşului (cald) şi împrejurimi (răcoare) determină o circulaţie atmosferică, funcţionând ca într-un vas închis fenomen care generează poluare urbană.

Efectele de prospeţime, răcoare, umiditate a vegetaţiei asupra microclimatului urban se datorează fenomenului de evapotranspiraţie, care transformă plantele în adevăraţi refrigeratori, prin evaporaţia puternică şi foarte eficace a apei. La evaporaţia unui gram de apă se consumă circa 590 calorii. Un arbore mediu, solitar, transpiră vara, în jur de 500 l apă pe zi, consumând aproximativ 300.000 kcal pe zi. Un arbore bine dezvoltat poate reduce acest în acest fel, local, temperatura cu

până la 8-12º C faţă de aceea de pe o stradă fără arbori. În mijlocul unui parc, diferenţa poate atinge 6-8 º C. Fiecare aliniament stradal, scuar, parc sau zonă verde influenţează, prin efectul răcoritor, circulaţia locală a aerului (Bleahu, 2004).

Funcţia sanitară (sanitar-igienică) a spaţiului verde este reprezentată de ansamblu însuşirilor acestuia de a contribui la realizarea unor condiţii de mediu favorabile sănătăţi oamenilor. Această funcţie se referă la acţiunea directă asupra organismului uman prin crearea de condiţii cât mai apropiate de nivelul optim existenţial al fiinţei umane prin scăderea intensităţii luminii directe sau reflectate, stimularea schimburilor de aer, oxigenarea şi purificarea aerului, reducerea curenţilor de aer, fixarea şi chiar metabolizarea unor noxe (monoxid de carbon, dioxidul de azot, diverse metale grele), ionizarea negativă şi epurarea microbiană a aerului.

Aerul din oraş este poluat de numeroase particule aflate în suspensie, produse de activitatea industrială, traficul rutier, diverse activităţi cotidiene.

Aceste particule sunt: toxice (metale grele cum este plumbul emis de autovehicule), caustice (clorfluoruraţii), cancerigene (carburi rezultate din combustii incomplete) ş.a.m.d. Particulele din atmosfera urbană poluată sunt nocive pentru aparatul respirator uman. Ele îngreunează şi suprasolicită sistemul uman de apărare şi exercită un efect depresiv asupra amplitudinii mişcării aparatului respirator, diminuând oxigenarea, ceea ce conduce la oboseală, devitalizare. Atmosfera urbană este, de asemeni, contaminată de diverse gaze toxice. Un autovehicul degajează în medie 2-4 grame oxizi de azot la un parcurs de 1 km.

Asocierea frecventă a poluării prin particule cu poluarea gazoasă şi formarea de peroxizi, cloruri etc. sunt periculoase atât pentru om cât şi pentru plante. Această poluare este atenuată de foliajul arborilor; vegetaţia este capabilă de a fixa monixidul de carbon, pe o alee cu arbori şi arbuşti absorbându-se până la 30% din monoxidul de carbon emis. Denumite şi plămâni ai oraşelor, spaţiile verzi purifică aerul, captând în medie, vara, până la 50% din praful atmosferic, iar iarna, până la 37% (Bleahu, 2004).

Ozonul cu care se îmbogăţeşte aerul prin oxidarea substanţelor organice din litieră şi, mai ales a terebentinei din răşină, constituie un factor sanitar important. Ozonul, fiind puţin stabil, se descompune uşor, eliberând oxigenul sub formă de ioni. Fiind un oxidant mai puternic decât oxigenul în stare moleculară, el activează arderile şi produce în organism un spor de vitalitate, îl fortifică şi creează buna dispoziţie.

Aerul ionizat exercită o acţiune pozitivă asupra organismului, având proprietăţi curative şi profilactice. Ionizarea mai accentuată din spaţiile verzi se datorează, pe de o parte fotosintezei, prin care se eliberează electroni ce ionizează aerul din apropiere, iar pe de altă parte, faptului că vârfurile ascuţite ale frunzelor mijlocesc, în anumite condiţii atmosferice, descărcarea electricităţii care contribuie la creşterea numerică a ionilor din atmosferă.

Aeroionii influenţează organismul uman prin acţiunea asupra alveolelor pulmonare şi a sistemului nervos. O parte din ioni trece în sânge şi transmite sarcina ei electrică celulelor, contribuind la scăderea tensiunii arteriale, la ameliorarea formulei sanguine, la sporirea absorbţiei de oxigen, şi implicit, la mărirea capacităţii de efort şi atenţie, ceea ce creaază un sentiment de bucurie.

Spaţiile verzi au, de asemenea, capacitatea de a neutraliza pulberi biologic active (radioactive), extrem de periculoase pentru sănătatea oamenilor.
Având o deosebită capacitate de epurare microbiană a aerului, spaţiile verzi funcţionează ca o barieră biologică. Fitoncidele emanate de stejar distrug bacilul dizenteriei, iar diferite tipuri de stafilococi sunt afectaţi de fitoncidele emanate de arţar, castan, paltin, plop, salcâm, pin, tuie, tisa. Un hectar de ienupăr emană, în 24 de ore, aproximativ 30 kg de fitoncide, o cantitate suficientă pentru distrugerea microorganismelor nocive din atmosfera unui mare oraş.

Importanţa sanitară deosebită o au spaţiile verzi asupra stării psihice, care influenţează, într-o mare măsură, starea fizică a organismului uman: activitatea organelor digestive, secretoare sau cu funcţii motrice, circulaţia sângelui, respiraţia, funcţia endocrină etc. Se consideră că aproape jumătate din patologia umană este condiţionată de psihic. De aceea, la amenajarea spaţiilor verzi se urmăreşte ca acestea să influenţeze asupra sentimentelor, stimulând emoţiile stenice (bucurie, vioiciune) care tonifică şi fortifică activitatea organismului şi să le reducă sau înlăture pe cele astenice (îngrijorare, tristeţe, supărare, depresiune) care slăbesc sau dezorganizează activitatea organismului. Prin forma trunchiului, a coroanei, dispoziţia ramurilor, modul lor de grupare, arborii exercită o acţiune diferită asupra stării psihice.

Coroanele arborilor foioşi sau răşinoşi, de formă columnoasă sau conică, stimulează voinţa, elanul, fermitatea.

Coroanele sferice contribuie la întreţinerea unei stări psihice normale, creând o atmosferă liniştită, familială. Formele umbrelate au efecte calmante, degajând o atmosferă de ocrotire, apărare. Coroanele compacte cu frunziş bogat, stimulează puterea de concentrare şi cea creatoare, iar coroanele transparente şi contururile vagi acţionează ca un factor conservativ, tradiţional, de continuitate.

Funcţia recreativă a spaţiului verde :

Spaţiile verzi constituie o ambianţă deosebit de favorabilă pentru practicarea a numeroase activităţi recreative: plimbări pe jos, practicare jogging, pescuit, picnic, fotografierea sau pictura în aer liber, observarea unor specii de arbori deosebiţi etc.

Însăşi trecerea printr-o zonă verde intravilană provoacă sentimente diferite, constrastante cu cele înregistrate atunci când se traversează peisaje urbane în care betonul, sticla, asfaltul şi zgomotul predomină.

În spaţiile verzi, recrearea umană se realizează permanent. Aceasta poate fi de scurtă durată, în zonele aglomerate, cum sunt aliniamentele stradale sau scuarurile, sau poate fi o odihnă mai îndelungată, activă sau pasivă, ca repausul pe o bancă sau plimbare uşoară, realizate în parcurile publice sau în cele de cartier, în grădinile botanice.

Spaţiul verde contribuie enorm la confortul urban, ca parte componentă a unui peisaj urban optim, caracterizat de un raport echilibrat între construcţii vegetaţie, căi de circulaţie.

Funcţia estetică :

Prin prezenţa lor pe un anumit teritoriu, spaţiile verzi imprimă acestuia o deosebită valoare decorativă, apreciată prin satisfacţia ce o realizează omul faţă de vegetaţia arborescentă, arbustivă, erbacee sau floricolă care, datorită tulpinilor, ramurilor, frunzelor, florilor, lujerilor, fructelor ori seminţelor, dau impresia unui lucru bine organizat, compus, în care părţile se îmbină între ele şi se subordonează în mod armonios întregului, pentru a pune în evidenţă „măsura inerentă a fiecărei compoziţii, ceea ce înseamnă, de fapt, frumuseţe“ .

Registrul local al spaţiilor verzi va determina o bună gestionare a potenţialului spaţiilor verzi cu implicaţii asupra siguranţei şi calităţii vieţii, asigurând crearea unui sistem de monitorizare a spaţiilor verzi şi a terenurilor degradate ce pot fi recuperate ca spaţii verzi, in vederea asigurării calităţii factorilor de mediu si stării de sănătate a populaţiei.

Datele din Registrul spaţiilor verzi trebuie sa reflecte situaţia spaţiilor verzi existent în limitele intravilanului localităţii.

În urma deplasărilor pe teren după efectuarea măsurătorilor și prelucrarea datelor, respectiv după completarea documentațiilor cu categoriile de folosință ale parcelelor, determinate prin metode expeditive, s-au evidențiat un nr. de 199 parcele care reprezintă spațiul verde, proprietatea orașului Uricani – Domeniu public, din intravilanul localității.

Amplasarea parcelelor care formează spațiile verzi, inventarul acestora și inventarul de coordonate al punctelor pe limite, în sistem de referință național STEREO ’70, sunt prezentate în anexe.

Date referitoare la proprietatea asupra imobilelor :

Inventarul bunurilor care aparțin orașului Uricani – Domeniu public a fost aprobat de Consiliul Local al Orașului Uricani prin H.C.L. 19/ 2001.

Imobilele terenuri aferente spațiilor verzi din orașul Uricani, sunt parte din inventarul bunurilor care aparțin orașului Uricani, sunt proprietatea Domeniului public al orașului, care a fost atestat prin H.G. 1352/2001, atestarea domeniului public al judetului Hunedoara, precum si al municipiilor, oraselor și comunelor din judetul Hunedoara, completată prin H.G. 839/2009 referitoare la completarea inventarului Domeniului public al Orașului Uricani.

Documentatia atasata la proiect :

Documentatia topografica intocmita in scopul realizarii registrului spatiilor verzi din intravilanul orasului Uricani consta in : memoriu tehnic, rapoarte pentru determinarea structurii spatiului verde, rapoarte pentru vegetatie, fisa spatiului verde si planse tiparite.

1) **Raportul privitor la structura spatiilor verzi :**

-insumeaza terenurile pe categorii de folosinta definite conform dictionarului de date specific obiectului lucrarii;
-calculeaza ponderea unei categorii de folosinta in total suprafata immobile
-prezinta raportul categoriilor de folosinta care formeaza zona verde(parcuri, scuaruri, baze sportive, cimitire, etc.)
-prezinta raportul dintre suprafata ocupata de alei si alte categorii de folosinta in parcuri,scuaruri si alte categorii de folosinta care formeaza zona verde si suprafata zonei verzi.

2) **Raportul privitor la vegetatia arborescenta si arbustiva :**

-prezinta repartitia arborilor si arbustilor pe grupe (conifer si foioase)
-prezinta repartitia arborilor si arbustilor pe specii
-prezinta repartitia arborilor si arbustilor pe diferenta de talie
-prezinta repartitia arborilor si arbustilor in functie de starea lor (degradata/buna)
- prezinta repartitia arborilor si arbustilor in functie de data plantarii (tineri/mature)
-prezinta repartitia arborilor si arbustilor in functie de numarul acestora

3) **Fisa spatiului verde – conform Anexei la Norma tehnice aprobate prin Ordinul nr.1466/2010 pentru modificarea Ordinul 1549/2008.**
4) **Planul general prezentat sub forma planselor tiparite pe baza registrului spatiului verde:** delimitare imobil, numar parcele, arborii si arbustii, denumirea strazilor.

Anexe:

- **Raport structura spatii verzi;**
- **Raport vegetatie arborescenta si arbustiva;**
- **Lista imobilelor cu destinatia spatiu verde;**
- **Fisa spatiului verde**
- **Planse tiparite;**

Întocmit
Ing. Drescher Alexandru- Adrian